

και διηυθύνθη πρὸς τὸν ποταμὸν. Ὁ φύλαξ, ὅστις ἐ-
γνώριζε καλῶς τοὺς ἐλέφαντας, φοβηθεὶς μὲν μήπως
εἶχε σκοπὸν πραγματικῶς νὰ τὸν πνίξῃ, ἤρχισε νὰ φω-
νάξῃ ὅσον ἠδύνατο· αἱ φωναὶ τοῦ ὄμιου δὲν ἔκαμνον
ἐντύπωσιν εἰς τὸν ἐλέφαντα, ὅστις φθάσας εἰς τὸν πο-
ταμὸν εἰσῆλθεν εἰς τὸ ρεῦμα καὶ ἐβούτησε τὸν καλὸν
σοῦ τὸν φύλακα εἰς τὸ ὕδωρ. Τοῦτο ἠῤῥησε τὸν τρό-
μον του, καὶ κατὰ συνέπειαν τὰς κραυγὰς του, αἵτινες ἐπι-
τέλους ἔφθασαν μέχρι τῆς ἀκοῆς τοῦ κυρίου του, ὅστις

**Ἀρχαῖον Μοναστήριον
ἐν Πετερβούργῃ.**

Ὁ Μητροπολιτικὸς ναὸς τῆς Πετερβούργης ἐν Ἀγ-
γλία ἦτό ποτε τὸ πρῶτιστον μοναστήριον τῶν Βενε-
δικτίνων μοναχῶν ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐκτίσθη δὲ περὶ τὰ
μέσα τοῦ Του μ. Χ., αἰῶνος, ἐσώθη δὲ τῆς καταστρο-
φῆς κατὰ τὴν διάλυσιν τῶν μοναστηρίων, διότι συνέ-

D. Lutz

Ὁ ἐν Πετερβούργῃ Μητροπολιτικὸς ναός.

ἔλθων διὰ πολλῶν περιποιήσεων κατώρθωσε νὰ πείσῃ
τὸν ἐλέφαντα νὰ ἐπαναγάγῃ τὸν τρέμοντα ἐκ τοῦ φύ-
λου φύλακά του εἰς τὴν ξηρὰν, ἀφοῦ ἐπανελάβε τὸ
πεῖραμα τῆς καταδύσεως δύο ἢ τρεῖς φορές.
Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὁ φύλαξ κατέστη φιλο-
φρονέστερος καὶ περιποιητικώτερος πρὸς τὸν ἐλέφαν-
τα, ὁ δὲ ἐλέφας, φυσικῶ τῷ λόγῳ, δὲν ἔλαβε πλέον
ἀφορμὴν νὰ μεταχειρισθῇ τὴν προβοσκίδα του ὅπως
ἐπαναφέρῃ τὸν φύλακα εἰς τὰς φρένας του!

ἢ νὰ ἦναι ἐκεῖ κατατεθειμένα τὰ λείψανα Αἰκατερί-
νης τῆς βασίλισσας τῆς Ἀγγλίας.
Ὁ ἀρχιτεκτονικὸς ρυθμὸς τῆς εἶναι Γοθικὸς, μῆγμα
Νορμανδικῆ καὶ Ἀγγλικῆ. Εἶναι δὲ εἰς τῶν ὡ-
ραιότερων ναῶν τῆς Ἀγγλίας, καὶ συνδέεται ὄχι μόνον
μὲ τὴν ἐκκλησιαστικὴν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐθνικὴν
ἱστορίαν τῆς Ἀγγλίας καὶ Σκωτίας.

